

סעודת שבת

עם ראש הישיבה שליט"א

גליון 9

חג הסוכות
ט"ו תשרי
שנת ה'תשפ"ב

ולא תקצור - שתוליד ילדים והם לא ימותו, שתכניס ולא תוציא - שתכניס כלות ולא יצטרכו לצאת מביתך, שתשלח אותך לבעליהן, שהבית שלך יחרב ותצטרך לשהות באכסניה - העולם הזה הוא אכסניה, והבית האמיתי הוא הקבר. הבית שיש עד הקבר הוא אכסניה, הם בירכו אותך שתחיה חיים ארוכים, וששולחך יתבלבל - שיהיה לך ילדים שיהפכו את השולחן.

הראש ישיבה סיים שרואים מהגמרא שילדים שובבים שהופכים את השולחן זה ברכה, הם בירכו אותך "לבלבל פתורך" שהשולחן יהיה הפוך, אנשים חושבים שבית הוא מוזיאון, אסור להזיז כסאות, אסור ללכת ולבוא, מגרשים את הילדים לכאן, דוחפים אותם לשם, בשעה שילדים הם ברכה, ילדים הם מתנות מהשם יתברך.

יש לי הכל ע"מ מגש של זהב

הבחנתי שאחרי אכילת המרק התחמקו הילדים מהשולחן לאט לאט והלכו לשחק, אבל כשהודיע הראש ישיבה שהולכים לספר את הסיפורים של תפילה כולם חזרו במהירות לשולחן, הראש ישיבה סיפר בקול את הסיפורים של תפילה שהביאו הבנים והבנות בדפי הקשר, ושם היה כתוב שאחד מבני הראש ישיבה ביקש מהשם שלאביו יהיה רכב.

אמר הראש ישיבה: "יש לי חברה שלימה, ומתי שאני צריך רכב אני מתקשר אליהם והם מיד שולחים לי רכב, אני לא צריך ללהיות מודאג מדוחות או מחניה, או מתיקוני הרכבים, הם עושים בשבילי את כל העבודה, והם אפילו מביאים לי נהג צמוד", אחד שאל מה פירוש? השיב לו הראש ישיבה: "אני מתקשר לחברת מוניות והם שולחים לי רכב..."

הראש ישיבה דיבר שכך זה עם כל דבר שרוצים לקבל, אם מישהו רוצה לשתות סודה הוא היה צריך ללכת בעצמו לשאוב מים ולעשות מזה סודה, אם מישהו צריך כובע, הוא היה צריך ללכת ולצוד לבד את החיה ולעשות ממנה את הכובע, תודה להשם שאפשר להיכנס לחנות כובעים, הם כבר עבדו קשה כדי לייצר את הכובע, ומשלמים להם קצת כסף והם נותנים לך כובע מוכן, זו דרך חשיבה חדשה, כל כך הרבה אנשים עובדים קשה, הכל בשבילי.

פרשת תרומה

הראש ישיבה נכנס הביתה ואמר בנעימה שמחה "גוט שבת" ("שבת שלום") והתחיל לשיר את זמירות השבת בשמחה ביחד עם הילדים, לפני שעשה קידוש הריח הראש ישיבה את ההדסים ואמר: "כשמריחים הדסים, זוכים לילדים טובים, וזה סגולה קלה".

הראש ישיבה רצה להרים את האוירה עם שמחה, הוא אמר: "היום ראיתי צבי בויליאמסבורג" כולם התפלאו ושאלו איפה? ומתי? ענה הראש ישיבה שהוא ראה את צבי רוטה! (בנו).

הראש ישיבה סיפר לאשתו שהילדים התפללו מאד יפה, והראש ישיבה שיבח את כל ילד בנפרד, כמה יפה הוא התפלל, הילדים סיפרו שהראש ישיבה חילק סוכריות למי שהתפלל יפה, והם היו שמחים מאוד שהם היו זכאים לקבל סוכריה.

בכל פעם שאומרים לכבוד שבת נברא עוד מלאך

כשאכלו את הדגים הזכיר הראש ישיבה לילדים להגיד "לכבוד שבת קודש" כי בכל פעם שאומרים לכבוד שבת נברא עוד מלאך.

אחד הילדים ביקש עוד דגים, אמר לו הראש ישיבה שאם הוא יהיה רעב אחרי הבשר הוא יוכל לקבל עוד... אחרי אכילת הדגים ביקש הראש ישיבה מאחד הילדים להביא את הכוס של אמא, והראש ישיבה מזג לה מיץ ענבים עם סודה, והראש ישיבה דיבר על שלאוכל ולשתיה יש טעם יותר טוב אם יודעים שאשתי או בעלי הכין את זה בשבילי.

בית או מוזיאון

אחר כך סיפר הראש ישיבה את הסיפור המובא בגמרא: (מועד קטן ט' ע"ב) שני תלמידים של ר' שמעון בר יוחאי באו אליו להיפרד לפני שהם חוזרים הביתה, שלח אליהם ר' שמעון בר יוחאי את בנו כדי לקבל מהם ברכה, והם בירכו אותו: "יהי רצון שתזרע ולא תקצור, שתכניס ולא תוציא, שתוציא ולא תכניס, שייחרב ביתך ותשב באכסניה, שיתבלבל שולחך ולא תראה שנה חדשה".

הוא חזר אל אביו ר' שמעון בר יוחאי ואמר לו: "לא רק שלא ברכו אותי, אלא עוד קיללו אותי", אמר לו ר' שמעון בר יוחאי כל מה שאמרו לך זה ברכות! "שתזרע

והראש ישיבה המשיך לספר את סיפורי התפילה, והראש ישיבה גם סיפר לילדים סיפור יפה. פעם אחת הלך הבעל שם טוב לטייל ביער עם תלמידיו, ולפתע החל לרדת גשם זלעפות, הם חיפשו מקום להגנה מפני הגשם, פתאום הם ראו ארמון יפה, הם נכנסו פנימה והמתינו עד שפסקו הגשמים, אחר כך אמר להם הבעל שם טוב שהפריץ חשב שהוא בונה את הארמון בשבילו, אבל האמת היא שהשם עשה שהפריץ יבנה את הארמון רק בגלל שפעם אנחנו נלך לטייל ביער וירד גשם, ואז נוכל להתגונן מפני הגשם.

יש לי ליקוטי מוהר"ן מדפוס אחרון, מפואר ומהודר

הראש ישיבה סיפר איך הוא התקרב למוהרא"ש זי"ע, שר' נתן יעקובוביץ שליט"א נתן לו פעם את הספר "אשר בנחל", ואחר כך סיפר לראש ישיבה שמוהרא"ש אמר לו בזמנו שילך להפצה בבית הכנסת המסויים הזה, ושם הוא באמת מצא את הראש ישיבה. אחד שאל אם יש לראש ישיבה עדיין את אותו "אשר בנחל" שעל ידו הוא התקרב, ענה לו הראש ישיבה שזה נמצא אצל אחד מגיסיו, והגיס הזה מתכנן למכור אותו יום אחד בהרבה כסף. הראש ישיבה סיפר: שאחד בא אל מוהרא"ש ואמר לו שיש לו למכירה "ליקוטי מוהר"ן" מהדפוס הראשון, ספר ישן עם אותיות שבורות, שאל אותו מוהרא"ש "בשביל מה אני צריך את זה? יש לי פה מהדפוס הכי חדש, יש לזה אותיות כל כך יפות וגדולות, בשביל מה אני צריך את הדפוס הראשון?" וכאן שאל הראש ישיבה: "אתה צריך את אותו "אשר בנחל" שמזה הראש ישיבה התקרב? קח "אשר בנחל" ותתחיל ללמוד בו! לאחר מכן השלימו לשיר את זמירות השבת ובירכו ברכת המזון, תודה להשם שזכיתי להשתתף בסעודה הנפלאה אצל הראש ישיבה.

פרשת תצווה

מוצאי שבת פרשת משפטים זכיתי להשתתף בסעודת מלווה מלכה נפלאה עם הראש ישיבה שליט"א, אנסה לכתוב כמה שיחות יפות שזכיתי לשמוע. במלווה מלכה השתתף אברך שאשתו החליפה לאחרונה את הפאה למטפחת, והראש ישיבה דיבר מזה כל הזמן איך שהוא שמח שעוד ועוד נשים עוברות למטפחת. הראש ישיבה סיפר: שפעם שאל אחד את מוהרא"ש זי"ע בשאלות ותשובות ברסלב, אם הרבנית של רבינו ז"ל "סאשע" הלכה עם פאה או עם מטפחת? ענה לו מוהרא"ש שלא כתוב על זה שום דבר, אבל בטוח שהיא הלכה עם מטפחת, ואין בזה ספק. "אבל אני לא אומר לאף אחד מה לעשות. תנסה לשאול אותי משהו אני אתחמק תמיד, אני אומר תמיד את מה

שהשואל רוצה לשמוע, אני אומר את מה שהוא ממילא יעשה. כך אני נשאר אתו בקשר טוב.

צניעות זה דבר יפה

אבל תמיד רציתי להגיד לאברך הזה שיגיד לאשתו שתחליף למטפחת, וכשהוא בא להגיד לי שנולד לו ילדו הראשון, זרקתי לו מילה, נו, תגיד לאשתך שתחליף למטפחת, אחר כך כבר התחרטתי, בשביל מה הייתי צריך להגיד, אבל עכשיו ברוך השם אני רואה שהיא החליפה למטפחת, היות והיא מורה בבית פיגא והיא תסתובב בבית החינוך עם מטפחת יפה קשורה, יגידו כל הבנות "אנחנו רוצות להיות צנועות", ואמר הראש ישיבה: "לא צריך להגיד כלום, לא צריך לדבר מזה, זה קורה לבד, כי כשרואים שצניעות זה יפה, רוצים לחקות את זה."

הראש ישיבה סיפר: אחרי השיעור לאברכים בליל שישי, ניגש אליו אברך ושאל אותו, מה הוא יכול לעשות שבתו היא בת שלוש שנים והיא לומדת בבית חינוך בבורו פארק, והבית חינוך דורש מבתו שתלבש גרביונים ושמלה, אבל אשתו אומרת שבבית או בזמנים אחרים שלא הולכים לבית החינוך, היא רוצה להלביש אותה עם שרוולים קצרים וגרביים קצרות, היא אומרת: "אני לא רוצה שהבת שלי תהיה מיושנת (יאכנע)".

ענה לו הראש ישיבה: שהוא לא צריך לריב עם אשתו, שיגיד לאשתו שאם היא תקרא לזה מיושנת אז כשהילדים יגיעו לגיל חמש עשרה גם הם לא ירצו ללהתלבש ככה.

להיות דונמא חיובית לדור הצעיר

למה גרביונים זה מיושן? שאל הראש ישיבה: למה אתה חושב ששמלה קצרה זה יפה, ורק כשאין ברירה הולכים עד מתחת לברכיים? למה אתה לא מסתכל על זה שצנוע זה 'להיות לבוש', שצנוע זה יפה! אם האמא חושבת שצניעות זה מיושן, גדלים הילדים עם זה שאין לנו ברירה, אנחנו יהודים וכך צריך להתלבש, אפילו שלא אומרים את זה, הילדים במילא יקלטו את זה.

הראש ישיבה אמר: "אני מאוד מבקש מהנשים שלובשות בצניעות, שיתלבשו יפה, יפה במיוחד, הן חייבות להתלבש כמו שצריך, כמו שאומרים חז"ל (שבת קיד ע"א) "ואמר חייא בר אבא אמר ר' יוחנן, כל תלמיד חכם שלבושו מלוכלך חייב מיתה, כי זה חילול השם ואנשים לא ירצו להיראות כמוהו, וסיפר הראש ישיבה: בחור אחד אמר לו שתמיד הוא היה נגעל מהמגידי שיעורים שלו, איך שהתלבשו מלוכלך והיה נודף מהם ריח, אבל כאן הוא ראה שהראש ישיבה מתלבש יפה -

מה אני את זה? פה מהד חדש, יאותיות יפות וג בשבי אני את הראש

הצעירים בנוחם להפוך את כל הסביבה שלהם

והראש ישיבה סיפר: שפעם ביקש הרבי מסטמאר מאחד מאנשיו שיאסוף עשר שמות של נשים שמוכנות ללבוש מטפחת, אותו אחד הלך לאנשים מבוגרים והוא מצא עשר נשים מבוגרות - סבתות שרוצות להחליף למטפחת. הוא נכנס בשמחה לרבי מסטמאר להודיע שיש לו כבר עשר שמות, אמר לו הרבי: "תביא לי עשר אברכים שמוכנים להחליף למטפחת, עשר זוגות צעירים בשנה הראשונה". כי ככה זה, דבר שאברכים עושים יכול להכות שורשים לעתיד, הכול הולך עם תחרות אחד בשביל השני, מחקים את השני, למה אתה קונה נרתיק חדש לטלית? כי ההוא שהתחתן לפני חודש קנה לעצמו נרתיק חדש לטלית, כל אחד קופץ אחרי השני.

זה היה החלום שלי, כל כך הרבה ביקשתי מהשם על זה, לפני כמה שנים זה לא היה, היו כמה משפחות מבוגרות שלבשו מטפחת, אבל זה לא היה התחרות אצל הצעירים.

בית כנסת אחד ששם ידברו דיבורי אמת בלי לחשוש

אפשר לדבר מזה ברבים, אבל כאן אני יכול לדבר. הראש ישיבה סיפר: כשפתחו את קריית ברסלב אמר אברהם משה הי"ו: "עוד תהיה כאן עיר גדולה ויפתחו עוד ועוד בתי כנסת, אבל כאן בבית הכנסת {שהיה בזמנו בקומת המרתף שלו} יוכלו להגיד תמיד מה שבאמת הראש ישיבה רוצה להגיד, כאן בבית הכנסת יוכלו תמיד לומר את האמת, לא יצטרכו ללשש את השיעורים", למעשה הבית כנסת הועבר למקום אחר, אמר הראש ישיבה: "אני מקווה שישאר לפחות בית הכנסת אחד בקריה ששם יוכלו באמת להגיד מה דעתו של הראש ישיבה".

באמצע יצא אחד הילדים מהמיטה ואמר שהוא לא יכול להירדם, אמר לו הראש ישיבה: "תשכב במיטה, לא צריך להירדם" אחר כך אמר לו הראש ישיבה: "רבינו אומר (ספר המידות, אות אמונה חלק ב' סימן י"ז): 'מי שאינו יכול לישון יעלה על מחשבתו אמונת תחיית המתים' מי שלא יכול להירדם שיחשוב מתחיית המתים, אתה יודע מה זה תחיית המתים? ענה הראש ישיבה: חושבים איך שכל הסבים והסבים של הסבים כולם הולכים לצאת עם המקלות שלהם... כולם הולכים להגיע, סבא וסבא רבה, תחשוב מזה, איך זה הולך להיראות".

בלי צדיק אי אפשר לחיות

דיברו על מכתב שנדפס בעצתו אמונה ליהודי שצם הרבה צומות לעילוי נשמת אשתו, אמר על זה הראש ישיבה: "כשבן אדם הולך עם השכל שלו, זה מר מאוד".

והראש ישיבה סיפר: (ירושלמי ברכות כ"ו ע"ב) רבי יוסי בר חלפתא נסע פעם בדרך עם נהג, ונהיה לילה, פתאום הם ראו מקווה - מעיין, אמר הנהג לרבי יוסי בר חלפתא: שהוא מוכרח לקפוץ למקווה כי מקודם עשה עבירה, אמר לו רבי יוסי בר חלפתא: "אל תרד לשם, זה סכנה, לילה עכשיו, ואתה יכול לקבל נשיכה מנחש", אבל הוא התעקש "אני לא

לא מלוכלך, ואז הוא חשב שהוא כן יקבל את מה שאומרים פה.

הראש ישיבה אמר: "ברבים אני לא יכול לדבר על מטפחת, כי צריך לדבר קודם על שיורידו את השיער", ואחר כך הרחיב הראש ישיבה כמה חמור הוא להשאיר את השיער.

הראש ישיבה סיפר שכשהרבי מלובאוויטש הגיע לאמריקה ראה את החורבן שכולם הולכים עם בגילוי ראש, הוא אמר שמי שמקבלת על עצמה ללבוש פאה הוא יגיע לחתונה שלה, כדי לפעול אצלן שלפחות יכסו את השיער. והראש ישיבה סיים: "הצדיקים אמרו שזה מה שמעכב את הגאולה".

הראש ישיבה סיפר על אחד הבחורים שאכלו שם, שלסבתא שלו לא היו ילדים והרבי הקדוש מסטמאר זי"ע אמר לה שאם היא תוריד את שערותיה יהיו לה ילדים, והיא באמת הורידה את שערותיה ואחר כך היא זכתה לילדים.

מי קובע מה נמרא יפה ומא לא?

הראש ישיבה שוחח על היופי של להוריד את השערות, וסיפר שהייתה אישה מסכנה, היא מסרה דרשה של "התחזקות" לנשים ואמרה: "כל הנשים שמורידות את השיער, כשהמשיח יבוא יהיה להן שערות יפייפות שכר על זה שהורידו את השערות".

מה היא אמרה עכשיו? שאל הראש ישיבה, זה כמו שיגידו: "כל מי שהולך לשירותים ומוריד את המים, כשמשיח יבוא הוא לא יצטרך להוריד את המים".

והראש ישיבה אמר: "אני לא מבין, מי צריך שערות? אני לא יודע עם השכל שלי מה זה יפה, מה שהשם אומר זה יפה, זה נקרא יפה. אתה יודע מה נקרא טוב? מה שהשם אומר זה טוב, הייתה יכול לחשוב שלהתחתן הולך כך? השם אומר שכך חיים, אז אני יחיה כך, אני לא יודע משהו אחר, היית יכול לחשוב שזקן לא חותכים וציפורניים כן חותכים? אולי שיעשו הפוך שתחתוך את הזקן ואת הציפורניים לא תחתוך? אני לא יודע כלום, השם אומר שציפורניים חותכים בכל ערב שבת ואת הזקן לא חותכים".

הראש ישיבה סיפר שהרבי מסטמאר זי"ע לא היה יכול לדבר ברבים על לבישת מטפחת, כי הוא היה צריך לדבר מהשערות, אין אף מילה שהרבי מסטמאר מדבר על לבישת מטפחת, גם מוהרא"ש לא היה יכול לדבר על זה, ואני גם לא מדבר אף פעם בדרשות לנשים על מטפחת, אני צריך לדבר שיורידו את השיער, ועל צניעות.

ישביל
צריך
יש לי
פוס הני
יש לזה
כל כך
גדולות,
ל מה
צריך
דפוס
זו?

יכול אני חייב מקווה, אני מוכרח לטבול", והוא באמת ירד וטבל, אבל לא עלה בחזרה.

רואים מכאן דבר נורא, בער לו לעשות תשובה, הוא עשה עבירה, אני אפילו לא רוצה להגיד מה הוא עשה השם ישמור ויציל, עם השכל שלו הוא חשב 'אני לא יכול עכשיו לסבול את עצמי, אני מוכרח לטבול', אבל הצדיק אמר לו: "אל תלך עכשיו לטבול כי זה סכנה", אבל הוא לא שמע בקולו, הוא הלך עם השכל שלו, והוא מת.

והדבר השני שרואים מזה, שצדיק מרחם אפילו על בעל עבירה, הוא היה יכול להגיד לו: "כן, תרד לטבול ותישאר שם כי עשית עבירה", אבל הצדיק אומר לו: "לא, אל תלך עכשיו, לא כך עושים תשובה".

היות ודיברו כבר מתעניות, סיפר הראש ישיבה: שהסבא של הראש ישיבה הרב מקארלסבורג זי"ע, היה צם כל יום כל השנה, הוא ישב כל היום עם הטלית והתפילין בבית הכנסת, הוא הוריד את הטלית והתפילין בערב, התפלל ערבית ואחר כך הלך לאכול משהו.

וכשהיה קצת חלש הוא היה אוכל פחות מכשיעור, היה לו כוס קפה הוא לגם לגימה והסתכל על השעון ורשם את השעה והמשיך ללמוד, הוא חיכה שיעברו לפחות עשר דקות או יותר ולגם לגימה נוספת, אבל בלילה היה אוכל את כל מה שהגישו לו.

הראש ישיבה אמר: מוהרא"ש סיפר שר' מיכל נכדו של רבי נתן היה מבקש מאשתו שבסעודות שבת לא תשים לו יותר מדי בצלחת כי מה שרק תשים הוא יאכל כי כולו קודש, אבל אין לו כוח לאכול כל כך הרבה.

"עכשיו נשיר זמירות ונודה להשם" אמר הראש ישיבה, והתחילו לשיר את זמירות מוצאי שבת.

מבחוץ הכל נראה בסדר

אחרי הזמירות סיפר הראש ישיבה על אברך שנוכח שם "אני זוכר את הפעם הראשונה שהוא הגיע בתור בחור לדירה שלי, הוא עוד לא למד אז בברסלב, הוא בא להביא משהו, והוא פגש את שני הבנים שלי שלמה ואלחנן, והם נתנו לו את המספר של קול ברסלב 4400.407.970

והראש ישיבה אמר: "זה כל כך מעניין איך בן אדם משתנה, בחור לפני שהוא מוצא את רבינו הוא כל כך ריק - אין לו כלום, מבחוץ התמונה נראית מדהימה, אבל זה כלום זה לא לכאן ולא לשם, עד שהוא מוצא את רבינו והוא משתנה לגמרי" "אני מחזיק מאוד מהישיבה" אמר הראש ישיבה.

מה חובע? השפה?

הראש ישיבה הצביע על בחור, שגיסו ראה את העלון קריית ברסלב, וקרא את המדור סעודה עם הראש ישיבה שליט"א, והוא לא יכול להבין, כאלו שטויות מדפיסים? וזה עוד עולה כסף? אנשים משלמים לשטויות אלו?!
שאל הראש ישיבה "למה זה שטויות?! מה זה שונה מעלונים אחרים שמוציאים שאדמו"ר זה מדבר עם אדמו"ר אחר? מה זה שונה? בגלל שזה בלשון הקודש? ואם נעשה

סעודה עם הראש ישיבה בלשון הקודש אז זה כבר לא יהיה שטויות?", אמר הבחור: כי הראש ישיבה משתטה בסעודה, צחק הראש ישיבה ואמר לו: "וכל האדמו"רים לא משתטים? תגיד לגיסך שכשהראש ישיבה משתטה, זה עבודה של ביטול, זה לא סתם, טמונים בזה סודות..."

תודה לה' שהמשיגה מסתכל על בנד

המשיכו בשירת הזמירות ואחרי זה סיפר הראש ישיבה: "אחד כתב לי מכתב השבוע וכך הוא מתחיל: "חשבתי הרבה אם כן לכתוב או לא לכתוב והחלטתי שכן לכתוב", הוא כותב שם: "בני לומד בישיבה והוא מתלונן שהראש ישיבה נותן לו רק ביקורת, והראש ישיבה מוכיח אותו, והראש ישיבה לא נותן לו מילים טובות ומחמאות".

השיב לו הראש ישיבה: "חשבתי אם כן לכתוב או לא לכתוב תשובה, והחלטתי שלא אכתוב", אבל היה לי מה לענות לו: זה הרי הראייה הכי גדולה שהראש ישיבה מחזיק מהבן שלך, שהראש ישיבה רוצה עוד לעשות ממנו משהו, אתה שולח את בנך לישיבה ומה אתה רוצה שהראש ישיבה יעשה אתו? לתת לו לבוא מתי שהוא רוצה, ללכת מתי שהוא רוצה, ולהיעלם מתי שרוצה? תשמח שהראש ישיבה שלו שואל אותו איפה אתה, למה אתה לא בא לישיבה, תבוא ללמוד.

אחד סיפר לראש ישיבה שהתחילו לעבוד עכשיו על ההצגה של שושן פורים, והוא שאל ממה לדבר, אמר לו הראש ישיבה שידברו נגד המטפלים (הפסיכולוגים/טראפיסטים), לעשות צחוק והיתול מהמטפלים.

אבל האברך רצה להבין, הרי ההצגה היא לאנשי הקריה ברסלב למה צריך לדבר על מטפלים? כולם הרי יודעים כבר שזה שטויות?, ענה לו הראש ישיבה: "למה צריך לדבר מדרך הלימוד? רק ממה אני אדבר בסעודה שלישית? בוודאי שאנחנו צריכים לדבר מזה", למי דיברתי בסיפורי מעשיות? מן הסתם חשבת שהולכים לדבר עכשיו לאיזה אורח שבא להתארח לשבת, לא, דיברתי אליך, ואל כולכם, תמיד חושבים "אה, הוא הולך עכשיו לשמוע, 'האברך ההוא' שידע את זה, אבל אני מדבר אליך, ולא איכפת לי אם נכנס בן אדם זר לבית המדרש.

לא מהבאים על זה שכר

לאחר ברכת המזון דיבר עוד פעם הראש ישיבה מהמטפחות, והראש ישיבה אמר: אני עדיין לא יכול לדבר מזה ברבים, אבל אני חושב שלא צריך שכר על זה, כי בגן עדן יושבים עם מטפחת לבנה, ואלו שלובשות פאה? שאל אחד, "בגן עדן אין פאות", ענה לו הראש ישיבה והוסיף: "אני חושב שלא מקבלים על זה שכר, כי זה יפה", והראש ישיבה סיים שהגמרא אומרת (מכות כ"ג ע"ב): שמקבלים שכר אם לא אוכלים דם, מי היה אוכל דם? אחד היה אוכל צפרדע? אבל בכל זאת מקבלים על זה שכר, רואים מכאן שכן מקבלים שכר על לבישת מטפחת.